

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رَوَاحُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ

CUMA NAMAZININ EHEMMİYETİ

Aziz Kardeşlerim!

Bugün, haftalık bayramımız olan ve mü'minlerin kalplerini aynı zamanda birleştiren mübarek Cuma gününün kıymetli dakikalarını yaşıyoruz. Cuma, sıradan bir takvim yaprağı veya haftanın sıradan bir günü değildir. Cuma; meleklerin şahitlik ettiği, duaların kabul edildiği ve mü'minlerin birlik ve beraberlik ruhunu en derinden hissettiği mukaddes bir zaman dilimidir. Cuma namazı ise İslâm'ın sembollerinden ve dinin direklerinden biridir. Erkenden abdestimizi alıp güzel kokular sürünerek camiye gelmek ve okunan hutbeyi pürdikkat dinlemek günahlarımıza kefarettir. Peygamberimiz; adabına uygun kılınan bir Cuma namazının, diğer Cuma'ya kadar işlenen küçük günahlara kefarettir. Yüce Rabbimiz ise Kur'an-ı Kerim'de Cuma namazını bizlere şöyle emretmiştir:

“Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığı (ezan okunduğu) zaman, hemen Allah'ı anmaya koşun ve alışverişi bırakın. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.”¹

Bu ilahi çağrı, gündelik hayatın koşuşturmacasına, boğulduğumuz dünya

telaşına ve ticari kaygılara verilen kutsal bir teneffüs gibidir. Ezan okunduğunda işimizi bir kenara bırakıp camilere koşmak, Allah'a olan imanımızın ve saygımızın en somut göstergesidir. Cuma namazını sebepsiz yere terk etmek ise kalbin kararmasına ve manevi bir duyarsızlığa düşmek demektir. Rasûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz, ergenlik çağına geldikten sonra herkesin Cuma namazına gitmesi gerektiğini şöyle ifade etmiştir:

“Cuma namazına gitmek, bulûğa ermiş olan herkese farzdır.”²

Kıymetli Kardeşlerim!

Cuma namazı sadece ferdi bir ibadet değil, aynı zamanda toplumsal bir bütünleşmedir. Bizi biz yapan, ümmet şuurunu diri tutan en büyük vesilelerden biridir. Cuma namazında omuz omuza durduğumuzda zengin ile fakir, makam sahibi ile sıradan vatandaş arasındaki tüm dünyevi farklar yok olup gitmektedir. Okunan Cuma hutbesi ise, Müslümanların haftalık diriliş dersidir. Hutbede dinimizi öğrenir, ahlâkımızı tazeler, dünyevi ve uhrevi sorumluluklarımızı gözden geçiririz. Hutbe okunurken konuşmamak, telefonla ilgilenmemek ve sessizce dinlemek son derece önemlidir. Camiden ayrılmak için acele etmemek, mümkünse sünnetleri kılarak duayı beklemek ise güzel görülen davranışlardan biridir. Hatta namaz sonrasında kardeşlerimizle hasbihal etmek ve dertleşmek bile alimlerimiz tarafından tavsiye edilmiştir.

Öyleyse geliniz, bu mübarek günün ve Cuma namazının kadrini, kıymetini bilelim. Cuma'yı sadece bir namaz vakti olarak değil, hayatımızı gözden geçireceğimiz bir muhasebe günü olarak görelim. Çocuklarımızı ve gençlerimizi ellerinden tutarak camilere getirelim; onlara Cuma'nın coşkusunu ve maneviyatını öğretilim.

¹ Cuma, 62/9.

² Nesâî, Cum'a, 2.

